

קְרבָּנוֹת

* ראובן בשעה 12 בצהריים צועק ברכות בקול רם שלא עשני גוי...שלא עשני עבד.... אומר לו שמעון: בשעה כזו, אתה אמור להגיד גם שלא עשני שכוי...

* בקורבנות נאמר 'אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין'. ובצדקה י״ל אחד המכוין ואחד שאינו מכוין ובלבד שירבה.

* ראיתי מישהו אומר קרבנות ובוכה 'שלוש מאות ששים ושמונה מנים **היו** בה' אבל עכשיו זה כבר פחות.

* בפיטום הקטורת כתוב '**מלח** סדומית **רובע**' ואילו בפסוק כתוב ששמו היה '**ברע מלך** סדום'? וי״ל שהפסוק נכתב לפני הפיכת סדום, אבל אחרי הפיכת סדום השם התהפך לרובע. והראיה שזה אחרי הפיכת סדום, כי זה גם נהפך ממלך למלח, שזה עקב הפיכת אשת לוט למלח.

* איפה מזכירים את המקולקלים בתפילה? 'בלורית כפול שמונה, וכיפת הירדן כל שהוא' ואומרים את זה או לפני התפילה או בסיום התפילה שאז הם לא נמצאים.

* מישהו צעק בקול 'והלא מי רגלים יפים לה', ענה לעומתו חבירו 'הרחב פיך ואמלאהו'.

* למה לפני שפותחים קופסת טבק דופקים על הקופסא? מפני שהקול יפה לבשמים. ולפי״ז הברכה על בשמים זה שהכל.

* 'אילו היה נותן בו-קר-טוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה הטוב'.

* עמרץ הגיע בקרבנות ל'תודה **ואיל** נזיר' אז אמר קל נזיר, צחק עליו חבירו הע״ה השני וכי אינך יודע שבתפילה אפשר להגיד עם שם השם?.